

Derpaa gif man efter Dagsordenen over til 1ste Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1852—53 (Jfr. Folkethingstidenden Nr. 1, Sp. 14 ff, samt Nr. 4, Sp. 58 ff.)

Sjcherning: Jeg havde haabet, at en Anden havde begyndt denne Forhandling, thi jeg vilde have foretrukket at tage Ordet senere; men da jeg har været meget for at bringe Sagen umiddelbar til første Behandling her i Thinget, føler jeg mig forpligtet til at gaae ind paa Behandlingen, da det synes at saa faa have nogen egentlig Interesse for denne saa vigtige Sag. Den ærede Finantsminister har stift fremstillet os Finantsernes Tilstand som paa eengang meget og lidet lovende (Grundtvig: hør!), som meget lovende under den Forudsætning, at vi kunne anvende hele vor Kassebeholdning til at dække vor Underbalance, og som lidet lovende, ifald det maa ansees nødvendigt — hvad jeg troer — at have en ikke ubetydelig Kassebeholdning, for at gaae over fra det ene Aar til det andet. Det skulde have glædet mig, fordi det havde givet mig en bestemt Oplysning om vor finantstille Stilling, dersom den ærede Finantsminister havde nævnet eller blot nogenlunde kunnet nævne den Kassebeholdning, som han troer det nødvendigt under almindelige Forhold at gaae over med fra det ene Aar til det andet. Det Forslag, jeg altsaa skal gjøre i denne Forhandling, er at bede den ærede Finantsminister, naar han tager Ordet, at tilkjendegive os sin Formening herom.

Den ærede Minister har stillet os i Udfigt en eventuel, en mulig Indtægt fra Holsteen som en af de Ting, man maaffee kunde haabe vilde forbedre vore Finantsers Tilstand. Jeg skal i den Henseende dernæst ogsaa tillade mig at stille et Spørgsmaal — men jeg skal indrømme fra det første Dieblit af, at hvis den ærede Finantsminister skulde unddrage sig for at besvare det, skal jeg ikke urgere det videre, skjøndt jeg troer, at det maa kunne besvares —

det Spørgsmaal nemlig: Er der til de Mænd, som paa Forbundets Vegne bestyre Holsteen, der tilhører Hertugen af Holsteen, der tillige er Konge i Danmark, stillet en bestemt Forbring om at betale en Deel af Statsgjeldens Forrentning, som de unægtelig skyldte at betale, og hvorom der — i hvilket end Forholdet for Fremtiden skal blive mellem Holsteen og os — ikke kan være nogen Tvivl? Jeg indrømmer, at der kan være Tvivl om Størrelsen af Beløbet, men noget mere end det, som er antydet, at der nu betales, maae de upaatvilelig være pligtige til at betale. Er der skeet det, som der under lignende Forhold i Almindelighed skeer, gjort et Forlangende for, om, ikke at faae Andet, saa dog at faae en Protest? Det er allerede Noget under Omstændigheder af den Art, at have en Protest. — Jeg vil selv imødegaae en Indvending, man maaffee herimod kunde gjøre, idet man kunde sige: Dette Land staaer i samme Forhold til Staten som Slesvig, og hvad Slesvig angaaer, ere vi tilfredsstillede med at faae den overskydende Deel, som kan undværes fra Forskjellen mellem Udgifter og Indtægter i Hertugdømmet Slesvig selv, og det Samme maae vi ogsaa være tilfredse med med Hensyn til Holsteen. Men, siger jeg, saaledes forholder Sagen sig ikke; i Slesvig har Kongen af Danmark overtaget Bestyrelsen, og derfor kunne vi billigen og maae vi billigen bære en Deel af de Byrder, som et af vor fælles Monarchy fremkaldt Forhold kan paalægge dette Land; med Holsteen er Sagen i denne Henseende forffjellig. Kongen af Danmark har ingen Indflydelse, det mig er bekjendt, i Holsteen, jeg forlanger det heller ikke, men Hertugen af Holsteen har en noget blandet Indflydelse, om end ingen fuldstændig.

Rettelse.

Nr. 4 Sp. 50 L. 17 „Rettenes“ læs „Slettenes“.